

BROOSKET

Sommarfest

fredag 7 juli kl. 18.30 vid Kinner
mer information och anmälan
sker på 2-dagars.
Välkomna hälsar kommitté nr 7

Klubbkavle

Onsdag 26 juli kl 18.00

(obs! ändrad dag)

i Hejdeby vid Tjautet
(Skärm från Slitevägen)

Lagledare anmäler till
Monica 27 88 70/0731 40 00 42
senast måndag 24 juli.

<p>INNEHÅLL: Sid 3 25-manna Sid 4-6 Påsklägret Sid 7-9 10-mila Sid 10-11 Magnus kåserar Sid 12 Intervju med Per Forsberg Sid 13 Emma Engstrand på Gotland Sid 14-15 Jukola Sid 16-17 Nötter Sid 18-19 Magnus kåserar</p> <p style="text-align: center;">MANUSSTOPP 15 AUGUSTI!</p>	<p>Hej! Ja, det blev ett konstigt nummer den här gången, jag har just inte fått in någon information (och även om jag nu är INFO-ansvarig i styrelsen så måste jag ju ändå ta emot information för att kunna sprida den vidare) och inte heller nåt ordförandeord. Det kanske är så att just nu pågår andra saker och därför får ni kära medlemmar istället ett nummer fyllt med rapporter om vårens kavlar, Simon har jobbat hårt och som bonus har jag lagt med 2 av Magnus Ihreskogs texter som sommarläsning. Jag har inte senarelagt nästa manusstopp utan det är den 15 augusti som gäller och till det datumet hoppas jag på massor av ny fräsch aktuell info från kommittéer och andra som jobbar sen väntar jag också på rapport från Polen resa och andra händelser under sommaren.</p> <p>Ha en skön sommar!</p>
<p>Gotlands Bro OK Box 1145 621 22 VISBY ☎-svarare ☎ 21 11 21 Kinnerstugan ☎ 27 31 70 Hemsida: www.gotlandsbrook.com e-mail: info@gotlandsbrook.com</p>	<p>Redaktör: Helene Nilsson ☎ 24 77 24 / 0736-76 67 46 Stenkumlaväg 7A, 621 46 Visby helene@gotlandsbrook.com</p>

25-manna 2006

Jag vet att det är mitt i sommaren men tiden springer snabbt iväg. Årets 25-manna går vid Visättra sportcenter i Huddinge kommun lördagen den 7 oktober. Senast vi var där var 1992. Vi har en tuff uppgift framför oss om vi skall slå fjolårets placering med förstalaget 68:a.

Jag har redan bokat in oss på samma hotell som i fjol, Scandic hotell i Kungens kurva. Vi funderar på om det kan vara billigare att hyra en stor buss men i dagsläget är det inte bokat någon sådan. Jag behöver ha in anmälningar från er som tänker åka med både tävlande och supporters så snart som möjligt (boende och ev egen bil).

Jag utgår från att det finns intresserade till 2 lag men det är upp till er!

Så här ser upplägget ut i år: (Banlängderna är exkl 400 m snitsel)

Sträcka	Antal löpare	Banlängd	Svårighet	Rätt att delta
1	1	7,3	Blå	Alla
2	1	7,1	Blå	Alla
3	4	3,6	Röd	Damer
4	4	2,4	Vit	Ej D19-39, H15-54
5	4	5,9	Blå	Alla
6	4	3,7	Röd	Ej H17-39
7	4	4,1	Röd	Alla
23	1	3,3	Orange	Ej D19-34, H15-49
24	1	3,9	Blå	Damer
25	1	8,5	Blå	Alla

Nu kan ni sätta er ner och se om ni får ihop 2 lag, lycka till!
/Helene

Påsklägret!!

Tisdag:

Båten gick klockan 17:10. Det var en lång resa till Oskarshamn. Jag lyssnade mest på musik, läste en bok och spelade kort. När vi var framme i Oskarshamn gick jag bara ner till bussen och satte mej. Det var en lång biltur. När vi kom fram så försökte jag hitta en sovplats. Efter ett tag så somnade jag bredvid ett skrivbord och Mikael Hjerthén. Dom där nere (dom äldre) pratade mycket, så att Eva gick ner och sa till dom. Då blev dom jätterädda.

Onsdag:

Vi sov ganska länge den morgonen för att vi kom fram sent. Sen åt vi frukost. Första träningen den dagen var en vanlig orienteringsträning. Jag satte mej i bilen som pappa körde. Det var många backar och inga enbuskar. Den första kontrollen fanns inte där. Och den tredje kontrollen missade jag tillsammans med Mikael Hjerthén. Till slut hittade vi den. Sen efter det sprang vi ganska jämt. Jag var ca. 1 minut före i mål. När alla hade kommit i mål så åkte vi hem. Där var det duschning. Sen spelade jag, Emil Vejlens, Mikael Gardelin och Mikael Hjerthén "Vänd Tia". Sen var det lunch. På eftermiddagen så skulle FK Göingarna ha träning och kul med oss. Vi började med att springa en sprintbana. Man fick välja på två banor. Jag valde den korta. På väg till kontrollerna två och tre fick jag hjälp med farten av Anna (Humlaröd) Persson. Jag försökte hänga med i hennes tempo till fyran också, men orkade inte det. Målet missade jag lite, men inte så mycket. Sen väntade vi bara på att Göingarna skulle leka med oss. Vi skulle ställa oss i en del ordningar. Sen hade dom gjort en bana på 300 m i skogen, som vi skulle springa. När man hade sprungit banan skulle man en gång kasta frisbee, och en gång skjuta fotbollar på ett träd. Om man missade någon gång fick man springa en straffrunda runt klubbstugan. Det var en rolig eftermiddag. Vi grillade korv sen åkte Göingarna hem. Och vi somnade.

Torsdag:

Det första man gjorde var att sätta på sej träningskläderna. Klockan 09.30 åkte vi iväg till träningen. Banan vi sprang hittade Anna Samelius i Göingarnas kartförråd. Vi som sprang mellanbanan hoppade över kontroll 7,8 och 9. Till fyran och femman försökte jag hänga på Niklas Liljegren. Jag tyckte att det var

jobbigt. Vid sista kontrollen kom jag ifatt Emil. Då sprang vi tillsammans till mål. Det regnade där. När alla hade kommit tillbaka så åkte vi hem. Vi duschade och sen spelade vi "Vänd Tia". Sen var det dags för lunch. Efter det spelade vi "Vänd Tia" och bytte till träningskläder. Vi gick iväg till starten för en sprintstafett. Där fick vi reda på lagen. Jag fick springa tillsammans med Mikael Hjerthén. Startsträckan fick jag ta. Den första kontrollen missade jag lite. Till slut kom vi tvåa. Efter den träningen så gick vi hem och duschade, åt mat och sen fick vi reda på stafettlagen på fredagen. Jag fick springa med Carita och Choffe.

Fredag:

Det var en likadan morgon som det hade varit hela lägret. Sen åkte vi iväg till stafetten. Där regnade det. När starten hade gått så gick jag in i växlingsfållan. Carita var trea in av dom tre Brolagen. Jag var nervös. Men gjorde ett nästan bomfritt lopp. Alexanders lag blev det bästa laget. Choffe sprang förbi Niklas mot slutet (tror jag). Sen tog VOK:arna emot sina priser. Dom hade sprungit Öppna klasser. Efter det så åkte vi hem. Lunch hade dom flesta av oss redan ätit på tävlingen. Dom flesta där uppe spelade "Vänd Tia". Alla som hade sprungit stafetten gick igenom vägvalen. Sen gick vi ut och delade in oss i tre grupper. Varje grupp fick en godis låda och en karta. Det var en ring på kartan. I det området skulle man gömma godislådan. Sen fick gruppen en annans grupps karta. Där hade dom gömt en godislåda som vi skulle hitta. När alla hade hittat lådorna så gick vi in i skogen och lekte "Burken". Jag blev aldrig hittad. Sen spelade vi brännboll ett tag. När vi hade spelat klart gick vi in åt mat och somnade.

Lördag:

En morgon då alla åkte iväg för att se på SM-kvalet i sprint. Vi hejade på all kvalare. Ingen Broare gick vidare till final. Erik och Linnéa (VOK) gick vidare. Sen var det dags för publiken att springa en sprinttävling. Det var två ställen där jag skulle ha sprungit en annan väg, men jag vann ändå. När pappa hade kommit i mål så gick vi till duschen. Sen intervjuade jag Per Forsberg (speaker). Alla såg fram emot att få se en spännande final. Efter att vi hade sprungit åkte vi direkt till SM-finalen. Vi gick direkt till varningen för att heja på Erik. Vid målet hejade vi också på honom. Vid varningen andra gången fick vi vänta lite innan Linnéa kom.

Hon låg tvåa (tror jag) där, och vi hejade. Jag och Brent gick till näst sista kontrollen för att heja på Linnea där. Dom andra stod vid den sista. Erik och Linnea blev båda sju. Vi åt mat på en pizzeria i Kristianstad. Sen åkte vi hem och somnade.

Söndag:

En vanlig morgon. Vi städade huset också. Allting var packat och ute i bilarna. Sen åkte vi ut till tävlingen. Pappa och jag gick tillsammans till starten. Där var det ganska fullt. Jag väntade på min starttid. Till slut gick jag in. Banan var inte så svår. Men jag missade på väg till den nionde kontrollen. Vid sista kontrollen hejade Per Forsberg på mej. När jag hade kommit i mål så köpte jag godis. Vi väntade på att alla hade kommit i mål och duschat. Sen gick vi till bilarna och åkte iväg. När vi hade kommit till Oskarshamn gick vi till en restaurang. Efter det åkte vi till en affär, och sen åkte vi till båten. På båten sov vi. Vi var framme i Visby mitt i natten!!

Simon Kappel

Projekt ”orienterare på norra Gotland”

Nybörjarkursen är genomförd och intresset har väl varit lite så där.

Vi har ju bjudit in till nybörjarkurser på 9 olika platser.

Sammanlagt har det varit 22 deltagare från Fårö i norr till Visby i söder.

På 3 platser, Fårö, Fårösund och Stenkyrka, kom det inga deltagare alls.

Flest deltagare kom till Slite och Tingstäde. Vi får väl se om vi får några nya deltagare på våra sommartävlingar eller inte. Projektet kommer nu att summeras och fortsätta ytterligare ett år.

Ett stort tack till ungdomskommittén som genomfört kurserna.

10-mila ungdomar- damer

I

tjejprojektet så är ett av målen att ha ett damlag i 10-mila 2006, under vintern har det varit ett av de stora diskussionsämnena när vi träffats. De yngre i gänget har ju tidigare sprungit ungdomskavlen men aldrig i damklassen. Benita bestämde sig för att springa sista året hon hade chansen i ungdomsklassen i och med det blev det ett även ett ungdomslag och ingen större konkurrens om platserna i damlaget. Dessutom var Jenny skadad så då fick Mikaela ta ännu en utmaning.

Ungdomarna startade först och i och med att arrangörerna styrt vissa sträckor fick Alexander ta första sträckan, nervöst var det, men han klarade sig bra, och var inne som 169:e av 343 plats.

Cornelia gav sig ut på 2:a och kom i mål linkande, hon hade slagit knäet i en sten men det var ingen större fara med henne.

Placeringen då var 206:a. Benita gjorde ett rejält plock på 4:e och hon var inne som 142:a. Niklas tog ytterligare placeringar och laget slutade på 126 plats.

Damlaget så, när varken Jenny eller Benita var med i laget, hade Frida fått chansen att pröva på första sträckan. Hon kom i mål som 324:e lag (av 366 lag) och 20 min efter men på frågan "Var det kul"? tvekade hon inte en sekund "JA!" Det har blivit ett mantra i gänget för att försöka släppa en del av pressen som framförallt dom yngre kan känna (inte från ledare utan från sig själva) - "*Gör så gott du kan*" och "*Ha roligt*". Annika på andra sträckan plockade till 306 och även Mikaela klarade sin uppgift som varit så nervös inför han var inne som 292:a. Emilie tappade till 297:a och vid målgång var hon besviken, besvikelsen blev något mindre när hon upptäckte att hon hört fel vid utstämplingen och faktiskt hade 25 min bättre tid än vad hon hade hört. Monica hade fått den längsta sträckan och bestämde slutplaceringen till 286:a.

Del 1 av tjejprojektet är genomfört. Del 2 blir nu att uppleva Jukola-kavlen i juni och sen är målet enligt projektansökan att ha 2 lag i 10-mila 2006 och att dessutom vara bästa Gotlandslag.

Det återstår att se om vi klarar.

/Helene

TIOMILA TVÅTUSENSEX

Årets 10-mila gick av stapeln sista helgen i april i skogarna utanför Hallsberg i Närke. Detta var första gången jag sett en folktracebana utan en massa mer eller mindre kvaddade helvrak till bilar, men någon gång ska ju vara den första. Å andra sidan så passade denna plats utmärkt som TC till 10-mila. Å tredje sidan så har jag aldrig tidigare varit på en folktracebana heller för den delen.

Till att börja med så handlar detta reportage om vårt 1:a-lag, kombinationslaget avhandlas senare i skriften.

Känslor är rätt så konstiga egentligen. Jag menar, förra året kom vi på 99:de plats och i år på 100:de plats, men mina inombordskänslor var helt olika. Hur kan då 2 så pass lika placeringar framkalla så olika känslor.

Förra året började vi med en 22:a plats efter första sträckan för att ju längre natten och morgonen gick sluta på sagda 99:de plats. M.a.o glädjefnatt i början för att sen komma in i lite mer balanserad nivå och tyvärr sluta i lite besvikelse i denna slutplacering.

I år började vi med en 186:e plats efter första sträckan, vājne vājne varför blev det så, hur ska detta bli i morgon bitti. Efter två sträckor ligger vårt kombinationslag före 1:a laget. Depression blandat med ågren. Kommande sträckor så plockar vi lite här och lite till där och ännu mera där och tappar lite där och tar tillbaka det lite där och plockar ytterliggare lite där och backar lite där och plockar tillbaka lite där och tar oss till slut in på 100:de plats.

Den negativa känslan efter 1:a sträckan hade efter hand vänt till en rätt så positiv känsla ändå när Håkan kom in på söndagsförmiddagen.

Varför är jag glad åt en 100:de plats i år, när jag var besviken över en 99:de plats i fjol?

Svaret på denna fråga står skrivet nånstans, men jag har inte hittat var.

Som sagt var: känslor är rätt konstiga ibland.

I årets lag sprang i turordning Peter Skalberg, Mattias Westfält, Ronny Liljegren, Andreas Phersson, Kjell Nilsson, Uffe Nilsson, Brent Godman, Filip Nilsson, Max Samuelsson och Håkan Mattsson.

Mina personliga omdömen om dessa löpare är att alla gjorde sitt bästa i den stunden de sprang och efter de förutsättningar som

fanns just då dom sprang. Med detta menar jag att det är ingen som medvetet bommar en kontroll eller medvetet tar knasiga vägval eller medvetet tar slut.

Tänk om det inte fanns några bommar eller konstiga vägval eller trötthet, då hade vi säkert vunnit.

Så till kombinationslaget.

I detta "Gotlandslag" sprang Erik Pettersson, Magnus Ihreskog, Greger Westerlund, Torbjörn Sköldefors, Christoffer Nilsson, Andreas Liljegren, Marcus Högberg, John Bylund, Tobias Nilsson och Björn Karlsson.

Som redan berättats så låg detta lag före 1:a laget efter två sträckor. Erik kom in på 77:e plats och Magnus höll/föll till en c:a 146:e plats. Då hade Mattias fortfarande c:a 15 ryggar mellan sig och Magnus. På tredje sträckan märkte nog aldrig Greger när Ronny svischade förbi.

På långa natten inträffade något som jag aldrig i min vildaste fantasi hade kunnat föreställa mig. Torbjörn Sköldefors går in i väggen. Hallå, vi snackar Sköldefors, en maratonlöpare med järnkondis, sådana ska bara inte gå in någon vägg överhuvudtaget.

Tyvärr så fick detta lag bryta p.g.a. skada på sista sträckan då det endast återstod c:a 20 minuters löpning.

För framtidens skull så tycker jag att det var väldigt kul att det bland dessa 20 löpare var 7 stycken som ännu inte har uppnått H21-åldern. Hopp finnes om fortsatt deltagande i denna kavle, och då menar jag **inte** veterankavlen.

Med risk för att bli tjatig.

Mina personliga omdömen om dessa löpare är att alla gjorde sitt bästa i den stunden de sprang och efter de förutsättningar som fanns just då dom sprang. Med detta menar jag att det är ingen som medvetet bommar en kontroll eller medvetet tar knasiga vägval eller medvetet tar slut.

Tänk om det inte fanns några bommar eller konstiga vägval eller trötthet, då hade säkert även detta lag vunnit.

Dubbelt Gotland på prispallen alltså.

Väckningsgeneral Åke med ovärderlig hjälp av Simon.

Spridda anteckningar från en särdeles vecka i juli.

O-ringen i Göteborg 2004, det här är vad som hände.

Håll andan i Småland, om ett år, sommaren 2005, kommer jag.

ETAPP 1:

Anländer till vårt hyrda hem. Vi — jag, hon jag bor med och barnen — tar sovrummet, de två familjer vi hyr med får nöja sig med små rum fyllda av barbiedockor och lego. Det ger perspektiv på livet att bo bland andras grejer. Hemma har vi till exempel ingen Professor Balthazar-video. Ser den med stora ögon och det är psykedeliskt 70-tal igen och jag är tio, inte 42, och livet luktar blåstencil, påronbugg och evighetslång sommar.

Spikar tvåan. En sten. Fel sten, visar det sig. Strör jävelsord och minuter omkring mig innan jag hittar rätt och rusar vidare mot nästa bom.

Funderar på att gå lite wild and crazy och göra helikoptern i duschen. Vågar inte.

Hänger tvätt på linan i trädgården trots regnet.

ETAPP 2:

Startar först och får spåra genom gräs och grönskog. Får ta skogens alla spindelnät också, känner mig som en mumie redan till ettan. Men jag kunde i alla fall fritt välja plats på toan på väg till start och göra nummer två i en alldeles tom holk. En slags lyx, det också.

Springer inte långt. Springer länge. Är i sammandraget 26 sekunder efter en högst medelmåttig medboende H40-gubbe, vilket ingen glömmer att påminna om under hemresa, middag, tandborstning och så småningom frukost.

Styrkemiddag: spaghetti, Mamma Scan, ketchup och 3,5.

Hänger läpp.

ETAPP 3:

Nån gång ska jag lura klädselkontrollanterna. Vara prickfritt och heltäckande klädd sedd framifrån, men sen sprinta förbi och vara spritt naken där bak.

Vilken kupering. Tänker på den gång jag tog ett vägval som visade sig passera damduschen och hur jag där räknade helt andra kurvor än kurvorna på kartan och sedan, i pur okoncentration, gick in i en vägg som bar rakt upp mot himlen.

Kollar kartor, ritar vägval, kollar de andras vägval, snackar vägval,

kollar sträcktider, snackar sträcktider, kollar terrängbeskrivningen för i morgon, snackar terräng, kollar kartor, fattar plötsligt var jag var i går.

Hänger på in till TC, slår en båge bakom en bil från Kungälv OK.

ETAPP 4:

Tävlingsklädd i gryningen fast jag inte startar förrän halv två. Som att byta om till kvällsträningen redan vid lunch.

Att vrida in kompassen är att snurra på ett lyckohjul som inte ger vinst varje gång.

Hänger på ett gammalt landslagssees den svåraste delen av banan. Han vill bara inte släppa.

Hamnar högt på resultatstegen. Och jag som verkligen tänkt göra mitt eget lopp.

ETAPP 5:

Lilltjejen, dryga halvåret, håller oss vakna halva natten. Tänker först onda tankar men ser det sedan positivt, som vakenträning inför 43-kavelns nattsträckor i Linköping bara veckan senare.

Inleder kanon, kniper en placering redan i starttältet. Han som är 20 sekunder före mig dyker aldrig upp till den avgörande jaktstarten. I ivern går jag sedan kontrakurs från startpunkten.

Hänger i ända in i mål, skitig, svettig och arg. Tappar sex placeringar. Lillpojken, på väg mot fyra, tar emot mig med smultronsträtt och ett grässtrå han plockat. Finare pris får jag inte om jag så vinner VM.

Efter pasta med köttbullar, pasta med falukorv, pasta med köttfärs-sås och pasta med rester lyxar vi i dag med en pastasallad.

ETAPP 6:

Hänger med från start vid vätskekontrollen.

Gör en krok på ostbågarna men chipsen sitter på ett snöre.

Gör rent hus med diskborste, dammsugare och golvmopp, jag som hoppats göra rent hus i H40.

Nästa gång drar vi till Skillingaryd. Där, på skjutfältet, sköt jag som beväring lösplugg i 80-talets gryning. En gång tog jag skydd för fienden i en grop. Har vi den på femte etappen blir jag farlig.

Magnus Ihreskog (tidigare publicerad i Jönköpings Posten, Smålands-Tidningen och Värnamo Nyheter 15/7 2005, i en förhandstidning till 5-dagars:

En pratstund med Per Forsberg, speaker!!!

Varför valde att vara speaker?

Jag tyckte att det var kul, började i 15-16 årsåldern!

Hur länge har du varit speaker?

Det har jag varit i ca 20 år!

På vilka sorts idrotter har du varit speaker?

Det är många: orientering, friidrott, skidor, skidskytte, löpning! Sen har jag varit TV-kommentator också i fotboll och ishockey!

Är det jobbigt att vara speaker?

Ja, det är jobbigt att vara speaker! Man blir trött i huvudet! Att vara fokuserad är viktigt!

Hur många tävlingar har du varit speaker på?

Jag tror att det är flera tusen tävlingar totalt!

Är VM i orientering den största tävlingen du har varit speaker på?

I orientering är VM den största tävlingen jag har varit speaker på! Jag ska ju vara huvudspeaker på friidrotts-EM i sommar på Nya Ullevi! Jag har också varit speaker på World Games i Japan 2005! Sen har jag varit i ungefär 20 länder!

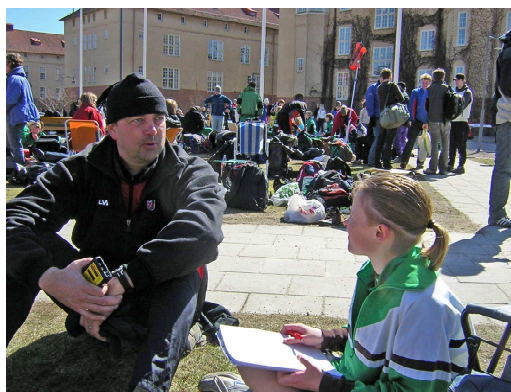
Har du jobbat med något annat än speaker?

Jag har jobbat som sportreporter på radiosporten i 10 år! Men sen 5 år tillbaka har speaker varit mitt jobb!

Hur många gånger går du på toa under 5-dagars?

Det gör jag aldrig!

En intervju av
Simon Kappel!

Emma Engstrand på Gotland!!!

Dagen börjar med att vi lämnar Alma på Dagis, åker förbi GOF (Gotlands Orienteringsförbund), och sen är vi vid VOK-stugan. När vi kom fram så hade vi en samling. Efter det så gick jag, Mikaela Rönnbäck och Emma till den sista kontrollen. Vi fick vänta länge innan dom första kom. Sen var det elever där hela tiden. Det tog ett tag innan vi kom tillbaka till stugan. Vid stugan så kom Olfar (Skogsäventyrets maskot). Innan nästa klass kom så åt vi lite. Sen gick vi iväg till den sista kontrollen igen. Det tog några minuter innan dom första kom. Jag skrev lite på mitt reportage. Vi var där ett långt tag. Sen gick vi tillbaka till stugan. Då kom Olfar igen. Dom äldre pratade, medan jag spelade lite fotboll med Mikaela. Sen åkte vi hem och gjorde en del saker. När vi hade varit hemma ett tag så åkte vi först till Säveparkeringen och sen till Gardestugan. Där skulle vi träna. Det gick bra tills jag var å väg till den åttonde kontrollen. Där sprang jag på en gren. Det gjorde jätteont. Jag klarade mej i mål i alla fall. Sen duschade vi. Vid Kinnerstugan så åt vi mat, och Emma pratade om: Målsättning, om man har ett mål och inte tränar så ska man sänka målet! Motivation, om man har hög motivation så är det en fördel! Man ska inte ge upp efter en dålig period! När Emma hade pratat klart så åkte vi hem och somnade.

Mikaela, Emma och Simon vid VOK-stugan

Salo Jukola 2006

Jukolaresan är en lång resa och det hinner hända mycket på den tid man är iväg. Det är mycket transport och väntan men 3 dygn i juni hade vi en väldigt rolig resa. Nästan hela yngre gardet var på plats och så några av oss äldre för att skapa lite jämvikt. Förberedelser med mat, dryck, lite finska kartor och prat om vad som väntade. Med Benita med i gänget är det ju dessutom så att det alltid finns någon som skrattar åt nåt och det bidrar till den goda stämningen.

Överresan till Åbo är en stillsam historia där det mest upphetsande som händer är när killarna fått uppdrag att handla och skall ge sig in i parfymshoppen. Samt de timmar på morgonen då över 1300 orienterare skall se till att få i sig rejält med frukost innan båten är i land. En och annan vilsen partykille trodde att baren öppnat igen kl. halv 6 på morgonen men blev endast erbjuden gröt eller juice.

Välorganiserad resa som det är så står bussarna och väntar utanför terminalen, nr 79 var vår så det var bara att kliva in. 1 timmes färd till Salo och sen var det in under tältduken för att komma undan från solen så mycket som möjligt. Då hände nåt märkligt.

Benita tystnade och det var väldigt märkbart att hon faktiskt var nervös! Hon erkände efteråt att hon aldrig varit så nervös tidigare i sitt liv. Alla visste nu att det väntade tuff orientering, stora backar och dessutom för de som sprang på dagen rejäl värme.

870 lag och Benita gav sig i väg mitt i flocken. 10 minuter efter och på 210 plats var hon i mål. Annika tappade till 262 och Frida till 263. Monicas utmaning var nog den tuffaste, hon kom i mål och var helt slut. Hon tappade till 316. En klart godkänd insats av hela laget.

Tjejerna hade nu chockat killarna med att vara så duktiga, försmädligt nog klarade vi inte 300-strecket och nu startades kriget om placeringar. Killarna började bli oroliga att dom skulle få problem att slå tjejernas placering.

Max hade första och stack iväg i det maffiga fältet på ca 1360 lag, han var bra med i början. Ronny hade fått andra och var nog lite mer bekymrad än vanligt om huruvida han verkligen skulle orka sina dryga 11 km. Tyvärr bommade Max och han var inne 19 minuter efter täten på 215 plats vilket gjorde att Ronny fick en något lugnare resa. Ronny tappade till 228 och Håkan ytterligare till

234. Vid det här laget blev det ganska segt. Alla löptider var betydligt längre än beräknat för täten såväl som för oss, kortaste sträcktiden för broarna var 82 minuter. Det blir länge att vänta varje gång man skickat ut nån i skogen, när klockan passerat midnatt för länge sen. Nu var det juniorernas tur att pröva på. Andreas tappade till 283, Marcus till 321 och Filip, som gick bäst av dom 3 och dessutom klarade omstartsspärren med 1 minut tappade till 328:e plats. Nu var herrarna riktigt oroliga för att få stryk av damerna och började leta olika förklaringar och sätt att räkna i fall det värsta skulle hända. Brent var nu som tur var den som gick bäst i laget och plockade 55 placeringar till 273 plats.

Summering av båda tävlingarna var att det var tuffa förhållanden och nyttiga erfarenheter framför allt för de yngre löparna. Vi skall vara nöjda med båda lagens insatser.

Båda tävlingarna avslutad söndag förmiddag och nu börjar den långa resan hem. Först väntan några timmar innan bussarna går tillbaka till Åbo, en timme i bussen i år med OK Klemmingen som jobbade hårt för att få upp stämningen i bussen (vi måste skaffa oss lite Bro OK sånger!), vi kom till 50 balanserande elefanter det är ju inte helt enkelt att få till allsång när folk inte sovit på hela natten och dessutom tagit ut sig i backarna. I Åbo lastar man av packningen letar efter nånstans att äta och lägger sig i parken och väntar.

Till sist fick vi då gå på båten och kunde sätta oss vid smörgåsbordet, god mat och dryck. För de yngre lite mer fest än för oss äldre som efter ett kort besök i baren alla kände att sängen hägrade

Många erfarenheter rikare är vi så tillbaka på Gotland på måndag eftermiddag och jag tror att större delen av gänget kommer att jobba hårt för att få åka nästa år igen, tävlingen går då betydligt längre norrut – i Österbotten.

En rolig, jobbig resa med många skratt (som är omöjligt att återge i text därför försöker jag inte ens). Ett härligt gäng att resa med!

Helene

NÖTTER NU IGEN

I förra numret var det två nötter, en Sudoku och en brödrostnöt. Den förstnämnda var nog lite halvsvar (speciellt med fel siffror), men för Håkan Mattsson var det förstås en bagatell. Här är lösningen med de ursprungliga siffrorna fetlagda.

2	9	8	5	3	1	4	7	6
5	4	7	9	6	8	3	2	1
3	1	6	7	2	4	8	9	5
8	3	5	1	9	2	7	6	4
6	7	4	3	8	5	9	1	2
1	2	9	6	4	7	5	3	8
9	6	1	4	5	3	2	8	7
4	8	3	2	7	6	1	5	9
7	5	2	8	1	9	6	4	3

Vad gäller tanterna, Cirrus och brödrostningsproblemet hänvisar jag till frågeställningen i föregående Broosk. Inte heller här var det några större svårigheter för Nöt-Håkan. Här följer hans svar:

”Jodå, Cirrus har rätt och det beror på att brödrosten som sagt kan rosta 4 sidor i taget. 6 bröd har 2 sidor var = 12 sidor totalt att rosta. 12 sidor är delbart med 4 sidor (som brödrosten kan rosta per gång) = 3 rostningar (eller vad det nu kallas). Rosta först en sida var på fyra bröd. Vänd på två av bröden och byt ut två, mot två orostade. Ta sen bort de två färdigrostade bröden, sätt tillbaka de två som byttes ut förra gången och vänd på de två återstående. Så var det klart! (Som vanligt är det inte lätt att förklara med ord, men du förstår nog...)”

Jag tror nog att vi ska be Håkan om en praktisk demonstration vid någon fikakväll i Kinner. (Nötredaktörens kommentar) För säkerhets skull vill Håkan åskådliggöra det hela på följande sätt:

Rostningsomgång Bröd Rostningsomgång

1	B1	2
1	B2	2
1	B3	3
1	B4	3
2	B5	3
2	B6	3

Kaffe till Håkan. Det var bara han som skickade in svar.

Nu något nytt att tänka på:

Tant Vera bakar

och enligt receptet behöver hon precis sju dl mjölk. Tyvärr har hon bara två mått, varav det ena rymmer 9 dl och det andra 4 dl. Hur skulle du bära dig åt för att hjälpa henne mäta upp precis 7 dl?

Öresundsfärjor

Två färjor, Danmark och Sverige, på tiden det begav sig, går över sundet mellan Köpenhamn och Malmö. Den ena färjan går fortare än den andra. De går med konstant hastighet, men väntar båda en halv timme vid kajen, innan de ger sig ut på en ny tur. När de avgår samtidigt från var sin sida av sundet, möts de första gången 10,2 km från ena kusten. När de är på återväg efter uppehållet på en halv timme, möts de 2,6 km från andra kusten. Hur brett är sundet mellan Köpenhamn och Malmö?

Omoderna sommarkappor

"Jag har varit och tittat på en sommarkappa", sa Greta till sin väninna. "De har haft den rätt länge i affären och priset sjunker oupphörligt. Först kostade den 1000 kr, sen 600 kr på realisation. När den fortfarande inte blev såld, sänkte de priset till 360 kr och förra veckan såg jag den till 216 kronor. Om dom sätter ner priset en gång till efter samma system som hittills, kommer det att bli lagom för min kassa." Hur mycket beräknade Greta att kappan skulle säljas för?

Roligare än så blir det inte denna gång. Kaffe till lottad lösare. Svar till:

bo.g.sandahl@tele2.se eller 362 99 eller på annat sätt.

God sommar!!!

FLER FUNDERINGAR FRÅN MAGNUS

Hela den sommaren hette Helena. Helena var 18 och luktade juicy fruit och timotej. Jag var fyra år äldre och hon var min bultande längtan den sommaren när radion rullade Howard Jones och Irene Cara och jag tankade min gula Corolla för 4.25 litern.

Allt det där kommer till mig nu, den här julveckan när O-ringen efter 22 år jublat igång i Småland igen.

Hon sa det väl aldrig och hade egentligen inget skäl. Det var till slut jag som förstod att det aldrig skulle bli något av oss. Vi såg en film på Saga en gång och jag har med mej mötet på Källarn ända hit och värmen från en elektrisk kram. Vissa, och det är väl vanligast, köper en gitarr och bildar ett band för att impa på brudar.

Jag tog helt andra stigar.

Så jag tänkte att trots att jag egentligen lagt av med orienteringen ska jag jävlar ändå visa att jag är nåt, vinna hennes uppmärksamhet med ännu ett O-ringen.

Du hör själv hur det låter.

Vinna uppmärksamhet hos en som är 18 och varken är intresserad av vägval eller mig. Vinna hennes intresse genom nåt hon inte ens vet vad det är. Häpp!

Det gick inget vidare, det förstår du.

Jag hade tidigare försökt få hångla upp Mariana genom att tvinga med henne till ett regnvått DM i skidororientering och Elisabeth genom att nosa på rekordet på skolans terrängbana.

Så här många år senare kan jag väl se att jag hade haft större framgång med spelande muskler och en vässad Amazon än med sumpiga skor och en andfådd Corolla.

Helena brydde sig inte ett spår.

Och det blev ingen start i min gula och blå OK Njudung-dress, men det var ändå inte sviken kärlek bakom beslutet.

Vägen svängde åt vänster några dagar före första etappen men inte jag och när cykeln och jag kraschat i nedförsbackens grus pekade näsan åt nordost och sen var jag mer gul och blå än någonsin förr.

Men O-ringen 1983 i Småland blev det ändå. Jag, som Vetlanda-bo, hade sommarvikariat på Värnamo Nyheters sportredaktion, tillsammans med reporter-ess som Kåre Boberg, Magnus Grahn och Leif Svensson, och istället för springande reporter fick jag bli sårad skribent i Östbo och Västbo-området.

Det var lite flashigt att rätt ny i yrket glänsa omkring med sitt presspass, äta gratis pytt och byta ord med dåtida stjärnor som Lasse Lönnkvist och Kjell Lauri.

Och kometen Håkan Eriksson. 1983, året då Ola Ullsten hoppade av och Carola

blev vår egen "Främling", var också året han slog igenom. Du känner till Håkan Eriksson? Veteranen som ännu är ett världsses, minns sprintsilvret vid VM i Västerås i höstas.

Då, i Småland, visste just ingen vem han var. Jag skötte elitbevakningen den sommaren. Kollar gamla tidningsklipp så här 22 år senare. "Håkan ohotad - jagades av stjärnor" lyder rubriken dagen efter slutsegern..

"Om jag sprungit som han så hade Helena i alla fall läst om mig i tidningen." Jag minns än i dag att jag tänkte såna primitiva önsketankar under den svidande Smålands-solen.

Så nu är det äntligen dags, att i Smålands-skog springa som Håkan gjorde. Första etappen i går, i Väset i Bredaryd. En hygglig start på veckan i H40-klassen, la bort några onödiga minuter mot slutet, annars bar jag upp min grönvita Gotlands Bro OK-tröja med glans.

Men frågan är om det räcker till några mer vidlyftiga rubriker och vad jag i så fall ska med dem till, nu?

Helena har, så vitt jag vet, familj nu och Mariana likaså. Elisabeth vet jag inte var hon blev av men vi var ihop några vibrerande månader. Jag har en lillkille nu som älskar miniknat och en lilltjej som väntar på livets första start. Tiden går, det är ju så.

Och Håkan Eriksson, det är en riktig hjälte det. I alla fall i min bok. Du minns mig inte, Håkan, det begär jag inte, skulle vara den svullna kranen då, men läser du det här ska du veta att jag är dig ett varmt tack skyldig.

Artiklarna om dig, skrivna i mitt journalistlivs gryning, blev ypperliga textprov att använda när jag senare i livet sökte andra reporterjobb.

Kanske är det rent av din förtjänst att jag skriver i den här tidningen just nu.

Jo, vi säger att det är så.

Det ger ytterligare en dimension.

Det är tack vare dig, Håkan. Dig, Helena och en väg som svängde åt vänster.

Magnus Ihreskog

Följande text publicerad i Jönköpings Posten, Smålands.-Tidningen och Värnamo Nyheter måndagen den 18 juli 2005

SISTA SIDAN

TACK

Tack alla orienteringsvänner för en fantastisk uppvaktning på min årsdag!

Anders

☺ ☺ ☺

BROLOTTO

Ingen dragning denna gång, siffrorna dras under 3-dagars och presenteras på hemsidan och i nästa nummer.

☺ ☺ ☺

MEDLEMSMARIKEL

Utlovades i förra numret, så blev det inte eftersom många precis har bytt postnummer så behöver jag få ordning på alla siffror innan vi trycker den. Jag kommer att hänga upp en medlemslista under sommarpaketet så att var och en kan rätta till det jag missat.

☺ ☺ ☺

JUNGFRULOPPET

Onsdagen den 12 juli kl. 19.00

Vid Kinnerstugan

Vill du springa är distanserna 6 km eller 13 km
anmälan senast kl. 18.00.

Vill du hjälpa till
hör av dig till
Wallis 21 72 70 eller
Susann Boman Hägg 26 16 41